

rahha läbbi kangeste nuhesdud, mišpärrast
nemmad koddaniko peäle kadded ollid.

Õppetus.

Warrandussed, mis meie jummalas ar-
mo läbbi ning ennese wäewa pärrast saa-
me, on üks kaunis jummalas ande, mis
meie ilma kahjota woime pruvida. Nagga
warrandussed, mis ülle kohtusse läbbi on
koffo pantud need on hinge waewaks ja
surteks õnnetusseks.

Hii rid.

Keik hii rid tullid kofko nou piddama, kui-
da nemmad woiksid kassi eest ennast hoi-
da, ja julgeste ümberjoosta, et se ühte-
git pahha enam ei teeks. Kui nemmad
ollid kuu nou piddand, siis nemmad moist-
sid nenda, et kassi kaela ümmerypiddi kesi-

loke seutud saama, sest sel wiisil on ikka
kuulda, kuhho kas kääb, ning nenda
woiks igga üks ennast Kahjo eest hoida.
Nagga ükski ei olli leida, kes ni julge ol-
leks olnud kelloke ümber panna, ning
nenda täks se nou toulesse.

Õppetus.

Neu ilma wäggeta on nenda kui pea
ilma kääta

Waene mees.

Üks waene hollit peaga innimenne tuli
werrisemisega ühhe rikka mehhe jure, kes
keik ommad warrandussed alles arwas,
ja neist olli wägga paljo. Waene mees
kummardas ja pallus nenda; armas her-
ra! heidke ommeti sedda arms minno peä-
le; sest surm jouab liggi; andli ommeti